

סטפה רייס - שונה ואחרת

מאת: צבי א. גלילי

סטפה רייס

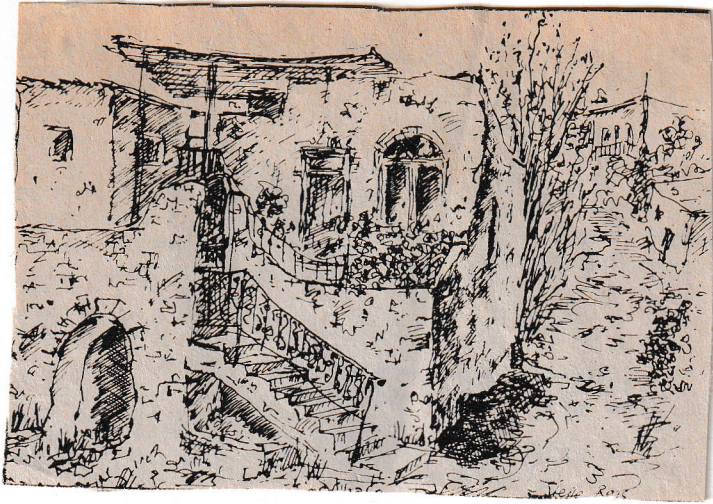
בגלריה של הציירת סטפה רייס האווירה שונה לגמרי מגלריות אחרות בקרית הציירים הצפתית. ותיקי ומייסדי הקריה, רובם וכמעט כולם הגיעו לכאן ממזרח אירופה ובאמתחתם הביאו את העיירה היהודית עם הדמויות האופייניות שלה, את ה"יידשקייט" שאותה ינקו עם חלב אמם.

לעומת זה, סטפה רייס הגיעה ממערב אירופה. בת שש הייתה כאשר הוריה הגרו עמה מגרמניה הנאצית לאנגליה ששם קבלה חינוך מערבי ותשתית לאורה הייה. שם ספגה את התרבות המערבית שאותיה מורגשות לא רק בחייה הפרטיים, אלא גם באמנותה וביצירותיה.

בתערוכתה הקבועה (מזה 10 שנים) מורגשת אטמוספירה של המערב, עם יתרונותיה וחסרונותיה כאחד. ביצירותיה לא מוצאים דמויות של אחרוני-זקני עיר המקובלים שמספרם הולך וקטן בשנים האחרונות. במקום זה מופיעים על בדיה נופים, פרחים, טבע ונושאים מוזיקאליים. המוזיקה, הקצב והריטמוס הם חלק אינטגרלי לאמנותה. היא ציירת, אשר באמנות לא מכירה פשרות. היא גם יעילה הן בעבודתה האמנותית והן בארגון תערוכותיה, כ"כ בעבודה ציבורית היא פעילה בכמה תחומים.

סטפה רייס איננה מכירה פשרות באמנות והיא מציירת בהתאם לדחפים פנימיים ולא בהתאם, "לאופנות" או לפי טעמו של הקהל. היא איננה שואפת למחמאה או לשאת חן. ציוריה הם במובן מסויים מוסיקה קמארית, מושכים את העין ומדרבנים את המחשבה ויוכלים להיות גם אתגר-כותב אחד מבקריה.

סטפה רייס היא ילידת ברלין שאותה עזבה עם הוריה בגיל 6 שנים. למדה אמנות ביסודיות בבית הספר לאמנות, "הארו" בלונדון. לישראל עלתה לפני חצי יובל שנים. זו השנה ה-14 שמתגוררת בעיר האמנים-צפת ובה מציירת בהתמדה. תמיד משתדלת לשפר את הטכניקה של הציור. לעיתים נוסעת לחו"ל ללמוד טכניקות שונות וחדשות לשיפור עצמי. לא מזמן חזרה מלונדון ובעת כתיבת שורות אלו, נודע לנו כי שוב עומדת לבקר באחד המכונים המשוכללים ביותר באירופה. מלבד הקישורים המקצועיים שלה, אינטלקטואליותה עוזרת לה בתפיסה מהירה של קליטת תורות חדשות בעולם הציור הבינלאומי.

יצירותיה מתחלקות לשני סוגים: לריאליסטיים ולמופשטים. נקודת המוצא ברוב המקרים הם נופי צפת, יפו והטבע, כולל פרחים, עצים, יערות ושיחים. הנושאים המוזיקאליים שלה מעמידים אותה במקום מכובד עם אמנים, בוחרי הטמאטיקה המוסיקאלית. היא מציירת בדיו ובעפרון.

לפי הגדרתה אינה שייכת לאסכולה ספציפית. אלא

מנצלת את הידע הרב שרכשה מסגנונים שונים. אולי אפשר להגדיר אותה שאמנותה שייכת למסורת המערב אירופית שלאחר מלחמת העולם השניה כאשר התחיל לעבור מריאליזם לאבסטרקט. בהתאם לזה מצאנו אצלה סינטזה של הנוף הישראלי עם האבסטרקט שבו הקיום מבטאים את רגשותיה. ביצירותיה בסגנון האבסטרקט היא מבטאת את הצלילים ואת הריטמוס.

אמנותה היא מוזיקאלית מאד ומתורבתת מאוד, בעלת סיגנון צרפתי במידת-מה ואישית לחלוטין. "סטפה רייס אוהבת את החיים, את הטבע, צבעים וצורות ואין היא זקוקה לאמצעי התבטאות אחרים מנייר או בד, צבעים ומיכהולים כדי לבטא הודיה לבורא מהולה בעצב אלגנטי. הטכניקה תכופות מעורבת-פסטל, צבעי גואש, צבעי מים, דיו ועפרון. התוצאה מתחכמת אך נשארה טבעית" - כותבת ממבקריה.

בין עבודותיה מצאנו גם פסלונים שבין אלה הבולטים: אדם ומשה. בתקופה האחרונה מרבה לעבוד גם בתחרות ובליטוגרפיה. בתחרות מצאנו אצלה סדרה בת 5 יצירות מענינות הקשורות בכריאת העולם. ואלה הן: הבריאה, חוה, גירוש מגן עדן, קיין והבל והעצמות היבשות.

כ-15 תערוכות יחיד היו לסטפה רייס בישראל, באהר"ב, אנגליה, קאנדה, שוויץ, כן השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות. לפי הכרונולוגיות תערוכותיה נערכו מלבד צפת בטורונטו (קנדה) (1970) חיפה (1971) כפר סבא (1974) תל-אביב (1974) שוויץ (1974) אילת השחר (1975) גלריה "בן-אורי" לונדון (1976) גלריה "זליקור" - מנצ'סטר - אנגליה (1976) בבית שגל חיפה (1976) ומאז בארץ יפו העתיקה, ירושלים, רמת גן, מוזיאון חיפה, בית ברל, קיבוץ לביא, קבוץ בלום ובשנה שעברה (1981) בניו-יורק ובוושינגטון.

בשלב זה הציירת סטפה רייס לא רצתה לגלות לנו את מקום תערוכתה הבא בארץ ובחו"ל. בכל אופן, מצידנו מאחלים לה המשך של ההצלחות הרבות....

